

Štev. 15.

V Mariboru 10. aprila 1891.

Tečaj XXV.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s posiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrtletje 80 kr. — Naročina se posilja upravnosti v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vrčajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Prvi natis „Slov. Gosp.“ nam je c. kr. okr. glavarstvo zopet zaplenilo. Krivo temu je bil prvi vvodni članek z napisom: „Potreba vztrajne obrambe.“ — Da naši čast. naročniki ne bodo škode trpeli, priredimo takoj drugo izdajo.

Železniško posojilo štajarske dežele.

Važno naznanilo se podaje tu bralcem, tikajoče se posebno bogatih. Treba je namreč spraviti vkljup denarja, da se zgradijo krajevne, potranske železnice, ki gredó od glavnih črt v pridolja dežele. In sicer je zdaj sklenjena zgradba sledečih prog: 1. Celje-Velenje-Šoštanj; 2. Poličane-Konjice; 3. Stainz-Wieseldorf; 4. Kapfenberg-Seebach. Za zgradbo teh železnic treba je štirih milijonov gld.

Na deželnem zboru 1889 sklenilo se je 18. nov. l. l. jednoglasno, da se za zgradbo raznih železnic izposodi deset milijonov gld. Ta sklep je potrdil Nj. veličanstvo svitli cesar; in zdaj poziva visoki deželní odbor javno, da bi se vdeležili posojila. Izdajala se bodo dolžna pisma (obligacije z dodanimi nakazi na obresti) na a) po 200 gld. ali b) po 1000 gld. ali c) po 3000 gld. To je njih imenska vrednost.

Kdor hoče denarja za te železnice posoditi, mora v času od pondeljka dne 6. aprila do sobote dne 11. aprila inkluzivno pismeno izreči (mora se vpisati), koliko obligacij od a) ali b) ali c) vzame. Zajedno mora vsakdo, ki se vpíše (ali po prijatelju vpisati dá), zagotovščino (kavcijo) dati 5 odstotkov od 100 gld. imenske vrednosti. Kdor hoče imeti 1 obligacijo 200 gld., vplačati mora 10 gld. v bankovcih (ali hranilnično knjižico z vsaj 10 gld.), za dve (imensk. vred. 400 gld.) 20 gld.; za 1 oblig. 1000 gld. mora vplačati 50 gld. itd. On dobi zato potrdilo, da se je vpisal in da je vplačal kavcijo.

Kje se je vpisati? V Gradeu v deželní hiši, v prvem nadstropji pri deželnem višjem

prejemniškem uradu in v menjalnici štajarske eskomptne banke ali pri A. Neuholdu v njega menjalnici v gosposki ulici št. 9. — Izven Gradca: pri hranilnicah in pri Mariborski eskomptni banki.

Kaj stane vsakih 100 gld. imenske vrednosti? Za vsakih 100 gld. im. vred. je 98 gld. plačati, torej za 1 obligacijo 200 gld. je plačati 196 gld., najdalje do 10. maja; razven če je vpisani vsoto vsaj 1000 gld. vpisal, tedaj ima tri roke; o prvem mora za vsakih 1000 fl. vsaj 400 gld., o drugem istotako 400 gld., slednjič ostanek plačati. — 1000 gld. imen. vred. stanejo 980 gld., kavcijo je že pri vpisanju plačal, torej znese ostanek le 130 gold. in mora biti vplačan najpozneje do 10. avgusta.

Vsakdo, ki je celo vsoto plačal, če vrne izkaz za kavcijo —, dobi dotično obligacijo z nakazi na odstotke (kupon).

Kake odstotke nesejo obligacije? — Od vsakih 100 gld. im. vred. 4 gld. na leto v polletnih rokih, da se plačata za prvi rok dne 1. oktobra 1891. l. 2 gld. O prihodnjem roku, t. j. 1. aprila, zopet 2 gld. Obligacija 200 gld. nese torej na leto 8 gld. odstotkov. Obligacija 1000 gld. pa 40 gld.

Obligacije se morejo žrebati. Zelo važna je ta določba. V času najdalje dejetdesetih let se vsa dolžna pisma izžrebajo. Vsako leto 2. jan. in 1. jul. je žrebanje. Obligacije, ki se njih številka potegne, se tri mesece po žrebanju odplačajo v celi imenski vrednosti. Prvo žrebanje je že letos dne 1. julija; tu bodo tisti, ki so še le pred nekaterimi tedni svojo vsoto n. pr. 196 gld. ali 980 gld. plačali, že 200 gld. ali 1000 gld. nazaj dobili in odstotke od 1. aprila do 1. oktobra.

Drugi dobički so n. pr. da so dolžna pisma prosta kolekov in davčine, in odstotki so za prihodnjih trideset let prosti vsake dohodnine. Izžrebana obligacija se izplača še celo tekom tridesetih let; po tridesetih letih zapade.

Nakazi na odstotke, ki se takoj ne potegnejo, veljajo šest let, potem zapadejo.

Za to dobro zavarovano deželno posojilo se bodo pač trgali. Zahtevani štirje milijoni gotovo ne bodo samo vpisani — najbrž bode vpisana vsota (tudi na Dunaji se vpisuje) štiri milijone presegla. V tem slučaju se vsote zmanjšajo (reducirajo) t. j. kdor je n. pr. 2 obligaciji po 200 gld. zahteval, dobi morda le eno; ali kdor je eno obligacijo 1000 gld. vpisal, dobi morda samo 3 po 200 gld.

To se bode natančno naznanilo vsakemu, kdor se je vpisal. Vsled žrebanja in vrnitve dolžnih pisem bodo krajevne železnične proge, ki jih je zgradila dežela, nje prosta posest, deželno premoženje se poveča po železnicah, ki so brez dolga.

Gospodarske stvari.

Seme in njegova premena.

(Dalje.)

Z ozirom na ove izkušnje in opazovanja kupujemo iz mokrotnih krajev lanenega semena, ki zatem tudi pri nas nastavlja dolgo steblovje, vsaj veliko daljše nego naše domače. Toda novo seme izgublja čedalje bolj svoje dobre lastnosti in postane naposled popolnem podobno našemu ter nareja le kratko steblovje. To se završi tem hitreje, čem neugodnije so lanu naše razmere, na primer če je zrak izsušen, njiva slabo obdelana, seme nepravilno pospravljen. Z ozirom na to nam je možno dalje časa tujemu lanenemu semenu njegove dobre lastnosti ohraniti. Treba le seme zvesto gleštati, njive dobro obdelovati. Vendar stalno ohraniti jih mogoče ni. Seme se naposled zvrže. Še v Belgiji, lanu jako ugodnej deželi, morajo z lanenim semenom menjavati.

Podobno je s konoplami. Te zahtevajo močno zemljo, vzrahljano in mokrotno prst, topel zrak. Le tako nastavlja konopla dolgo steblovje, hitro raste ter daje fino ličje. Konople ne rastejo tako dolgo, kakor lan. Zato jim leži skrbimo za vlažno prst, kakor za vlažen zrak. Vkljub temu pa dobimo bolj dolgih konopelj, kedar s semenom menjamo.

Pri rastlinah predvkah gledamo in si želimo dolgih v steblovji, pri žilih pa bujno rast, ki bi naj obvarovana bila proti vsem boleznim; zlasti pšenica bi naj ne imela sneta. In tudi to dosežemo, če menjavamo s semenom.

Mnogo je se uže ugibalo in pisalo zastran uzrokov snetej bolezni. Gotovo pa je, da se prikaže snet, kedar ob mokro-hladnih letinah toplota in mrzlotu naglo menjavate, to zlasti tedaj, ko pšenica klasovje izmetava. Sicer priporočajo mnogo sredstev, pšenico za seme pred sejavijo izlužiti in snetne glive tako uničiti.

Toda uspehi do sedaj niso bili nič kaj povoljni ter so mnogokrat pokazali, da so ljudje imeli s tem prazno delo. Temu nasproti pa moramo navesti mnogo vzgledov, da so snet zabranili, kder so vsako leto menjavali s semenom. Jednak da se navesti mnogo izkušenj, ki potrjujejo, da pšenica zaplojena po semenu iz tujih krajev, ostaja po tri leta brez nevarnega sneta ter je zrno dajala veliko popolnejše od domačega. V naslednjih letih pa izgublja čedalje več od svoje prvotne dobrute in se naposled tako shujša, da je zrno od domačega veliko slabše. Zatorej nujno svetujemo pri pšenici vsaj vsako peto leto s semenom menjati.

Rž med vsemi žiti najgotoveje prospeva. Daje tudi največ slame. Zato jo povsod sejejo, v večjih in menjših gospodarstvih. Prava zemlja za rž je rahla, suha peščenica. Stori pa tudi v ilovnati, vlažni zemlji, vendar preveč tega ne smeje biti, sploh pa zrno nikoli tukaj ni tako popolno, kakor v peščenici. Ako seme iz te vzamemo in vsejemo v ilovnata tla, je zrnje popolnejše, kakor ē rabimo na ilovici pridezano. Resnica sicer je to, da rženo seme, na ilovici pridelano pa v peščenico vsejano, tudi dobro obrodi, toda zrnje ni tako popolno, kakor čeravno na opak storimo. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 10. aprila v Koprivnici. Dne 11. aprila v Poličanah (za svinje.) Dne 13. aprila v Središči. Dne 14. aprila v Zdolah. Dne 15. aprila na Malih Rodnah in v Imenem (za svinje). Dne 17. aprila v Kapelah.

Dopisi.

Iz Brežiškega okraja. (Volitev okrajskega zastopa.) [Dalje.] Pogledimo si volilce nasprotnne stranke! Prvi je tisti g. baron Moscon, nekdanji kandidat v deželnem zboru, ki je dobil ogromno večino 8 glasov, Jurij Kolenc v Brežicah, rojen v Mozirji, torej odpadnik, g. grof Attems po svojem Pregelnu. Gustav Delkot, Lah in najhujši sovražnik naroda. To so vam vsi, ki smejo sami za se voliti. Vidite večino zagrizencev, to so le 4 osebe, narodnjakov pa je 13 oseb; škoda, če se ponašajo, da so zmagali oni. Ne, papir je zmagal, toraj oni so berači in papir je njih zmagal. Na vsakem voglu je zapisano, da je beračenje prepovedano, a ti so proti napisu beračili pooblastila tudi zunaj dežele; tako si je priberačil pravico voliti tabakov Zehner pri g. Hočevu v Krškem; čuditi se je, da prepusti gospa takim bogotajcem pravico v njenem imenu voliti. G. Novak v Vidmu si je izprosil pooblastila, pri neki gospodični Eslev na Dunaji, Janežič z Bizelskega si je tudi pooblastilo izprosil od nekega Larterja na Dunaji. On se boji, da ne bi svojih jabolčnih dreves mogel prodati, ako jih ne bi okrajni zastop pokupil, saj jih v vseh časnikih

ponuja, kakor nekdaj Lah sol. Jožef Balon iz Bizeškega je volil za ženo ali bolje rečeno, za dediče Lipej. Čudno je, da je dala Mica Janežič iz Župelevc pooblastilo zagrizenemu in izvrženemu županu v Kapelah Sorčiču. Za mla- doletnega moža iz Brežic volil je Varlec, doma visoko gor pod goro, torej odpadnik, za Nežo Lupšina iz Brežic, iz katere so ob eni po polnoči iztrgali pooblastilo, je volil Laiter, Moravec, kateri se je pa tukaj obogatil od kmeta, ne pa od nemčurjev; za gospo Falescini je volil Anza Žnideršič, tudi njegov prvotni rod je bil v Zakotu doma. Njegova prihodnjost pa je jalova ter se je bil postavil na volišče protestirat, pa je tako izvrstno govoril, da sam sebe ni slišal. Za občinsko hranilnico Gradec je volil mladi Delkot; tudi je volil zadnjo krat Gustav Delkot, Lah, ki pa je zdaj najhujši nasprotnik. Njemu in Potočniku so se kar noge in vsi udi tresli bojda tako, da se je bilo batiti, da jih božast ne zgrabi. Škoda je za vajine sive lase, da si toliko prizadevata, zakaj vajina slava je pri kraji. Kako so se pa ti pragermani na volišči obnašali? Tako so bili besni, kakor levi, z vsemi štirimi so delovali, več večerov prej gotovo niso spali, ker so pooblastil lovili. Ko pride glasovanje za komisijo, pride g. oskrbnik kneza Windischgrätza, pa ga koj c. kr. okrajni glavar zavrne, da se pooblastilo ni prav naredilo. To pa če ravno je bilo še lastnoročno pismo kneza Windischgrätza poleg, da ima pooblastilo polno moč. Iz tega se jasno razvidi, kako prijazne razmere imajo Slovenci. Tudi tisti dan ni g. c. kr. glavar nobene besede slovenske znal, če ravno je bilo kmetov lepo število poleg. Drugo pooblastilo, izdano od gospe Janežič iz Brežic, je komisija zavrgla, ako ravno je bilo popolnoma postavno in veljavno. No tem pa so zmagali, da so dve postavni pooblastili zavrgli. Vidite, dragi bralci, taki so naši nemškatarski bratje. Vse žile in sile napenjajo samo, da zmagajo. Mestna volitev dne 23. marca se jim je cisto po njih želji obnesla. Cisto kaj drugzega pa se jim je prigodilo dne 24. marca pri volitvi kmečkih občin. Ti so zvobili 11 mož in gospodov, najbolj odličnih 8 iz kmetov in tri iz mesta. To so g. dr. Franc Firbas, c. kr. notar, g. dr. M. Šmirmaul, zdravnik in g. Andrej Levak, mestjan in svetovalec iz Brežic. K tem še pripada iz veleposestva g. dr. Srebre, advokat, tako ima prihodnji okrajni zastop 20 pristnih Nemčičev in 12 vrlih zastopnikov, poslednja delajo našim zagrizencem veliko preglavico, ker jih bodejo pri vsem opravilu in ravnanjji zasledovali, in njih račune tehtno presojevali.

(Konec prih.)

Iz Ptuja. (Nemški šulverein.) Ta nepridi-prav, ki dobiva denar iz Rusovskega in iz drugih nemških krajev, ima tudi v Ptiju svojo podružnico ali filijalo. Ker ima to dru-

štvo namen, da slovensko deco lovi, pači in sprija, mora se mu na prste gledati. Minolega meseca volili so novi odbor. In kaj mislite, kdo je voljen v odbor? Ravnatelj gimnazije Hans Tschanet, žganjar Hutter, Jakob Macun, J. Leskošek, E. Čalaun, O. Bratančič. Tschanet priromal je s Tirolskega, Hutter s Solnograškega k nam, ta sta menda po rojstvu Nemci. Kaki Nemci pa so drugi? Jakob Macun je rojen v Rogoznici blizu Ptuja od kmečkih staršev; oče in mati še nemški ne znata, sin Jakob pa kar gori za blaženo Nemčijo, ker v mestu živi. Jožef Leskošek je sin pokojnega Ignaca Leskošek z Brega, da-si piše svoje ime s sch in dva g! Oče Čalaun priromal je kot urar s Českega; pa noče biti Čalaun, ampak se piše Schalon. Bratančičev oče priromal je z Brežic v Ptuj, bil je slovenskega pokolenja. To so junaki, kateri hočejo Slovence spraviti ob narodnost! Načelnik takega društva je gimnazijski ravnatelj. Slovenski stariši, ki imate sinove na gimnaziji v Ptiji, ali vidite komu ste njih v varstvo in odgojo izročili?

Iz Podčetrktka. (Tički v mreži.) Kakor znanō, traja že črez leta dni tožba, katero je vložil g. nadučitelj v Podčetrtku proti Schober-ju in njegovimi tovarši zavoljo žaljenja časti, pri c. kr. okr. sodniji v Kozjem. Veliki teden, torek pred praznikom M. B. je bila za zatožence osodopolna tožba končana. Zatoženci so pred sodnikom pismeno obdolženje proti g. nadučitelju Slemenšek-u — kot neresnično preklicali. Se ve, da morajo tudi vse stroške plačati. — Tako je prav. Pa še bolj prav bi bilo, da se niso dali zapeljati.

Iz Slemenega nad Dravo. (Obč. pisač.) Ko so se letos imele volitve vrsiti, tedaj si je res veliko prizadeval naš župan in je tudi nekaj kmetov dobil na svoje limanice s tem, da jim je obljudil piti in jesti, in tudi vinske trte. Nekemu sosedu pravi: pojdi in mene voli, ker mi tato veliko dobrote storis. Zato smo res tudi Slovenci zaostali, ali kaj nemškutarjem zdaj to hasni? Prav pomilovanja vreden je naš župan, da toliko veruje na svojega občinskega pisača, kateri res ves gori za nemčurski meh, pa še bolj za svoj žep. Nekdaj mi je že sam rekel, ako dobijo Slovenci, tedaj bojo duhovniki take pravice imeli, da bodo ljudi žgali. No gospod Feldbacher, v ti zadevi se motiš; ne duhovniki, ampak greh sam naji tepe in žge! Ker pa so se Nemčurji široko ustili, da bo rek kmet kaznovan za to, ker je volilno komisijo nekaj yprašal, na to so se zastonj veselili. Vprašal pa je zato, ker je vedel, da se naš občinski pisač rad zmoti, kendar so kake volitve. Zdaj, ko smo imeli občinski račun, ga je začel naš župan po nemški razlagati, nato se koj nek kmet oglasi: po slovenski te hočemo slišati. Tega se je župan tako vstrašil, da ni

mogel nič kaj reči. Ko smo tedaj pregledali občinske bukve, najdemo zapisano: G. komisar in g. Feldbacher za trud in delo (pri ljudskem štetji) 22 fl 84 kr. Zdaj pogledujemo eden drugega, ker ne vemo, ali se je naš občinski pisač zmotil ali mu je pa denar preveč dišal. Tedaj smo vprašali župana, koliko je tedaj g. komisar prejel plačila? Župan je malo bil v zadregah, potem pa reče: komisar je tisti, kateri piše. Iz tega še le smo torej slišali, kako se poteguje za svojega pisača, da ga že celo komisarja imenuje. Zna biti, da ga zato tako časti, ker bi mu znal tisti komisar, ki je 22 fl. 84 kr. računil, polovico proč dati; tega sicer ne vem, ali da je 571 oseb naš občinski pisač ali komisar, kakor ga župan imenuje, popisal in od vsake osebe 4 krajcarje računil, to vem, toda pri teh mu bodovalo plačilo zmanjšali, zakaj naš slovenski narod zaničujejo, ali žepe si bi radi od nas polnili.

Iz sv. Lovrenca na kor. žel. (Mladina.) Kako se za našo mladino skrbi? Čital sem, da se v drugih krajih zaukujuje in prepoveduje mladeničem in deklicam pred šestnajstim letom plesišča obiskovati. Pri nas se za mladino drugače skrbi. Kdor je bil na plesu gasilnega društva dne 1. febr., ta je lahko videl, kako se zna pri nas mladost še pred štirinajstim letom vrteći, celo nekaj ur popolnoči se suka tam s svojim učiteljem. „Danes na balu, jutri v šoli“. To in še več enakega si zna le nemški (?) učitelj dovoliti, ker ve, da ima za hrbotom dobro stražo ali kali. Prijatelj mladosti.

Izpred Radgone. (Na stražo!) Kaj neki se godi, pri nemški meji, da bi stražili, me boš radovalen vprašal, dragi bralec. To ti na kratko povem, kaka kuga da se tukaj širi: nemško-liberalni duh; on mnogo narodnega okuži, še več pa mlačnih, in nevednih Slovencev za narodnost umori. Orehovci, rojstni kraj zdaj že umrlega „bauernvereina“, snujejo si zdaj nemški „fajerver“, da bi vse, kar je narodnega in slovenskega lehko pogasili! Vanj vabijo sosednjo občino Črešnjevce, da bi pomagala vsako najmanjšo katoliško in narodno kal zadušiti. Ker še je več zavednih mož v Orehovcih, prosim vas: ne dajte se zaslepiti od tega „komidanta“. Pa tudi sosednja občina ne poslušaj takega, kateremu je za cerkev, vero in narodnost toliko, kakor nam za letošnji debeli sneg. Tukaj v teh občinah ste nekateri mladi umni kmeti, da bi si lehko „Slov. Gospodarja“ naročili. Nikdar bi vas potem te ovce v volžji obleki v svoje mreže ne dobili. V zgled pa si vzemimo Kapelčane in Jurjevčane, ki že imajo „bralno društvo“, zadnji že več let, potem pa še pač tudi mi Petrovčani naj ne zaostanemo. Tukaj nam pač glave manjka. Lehko bi še sicer ustanovili to društvo, po tem pa vsi vkup posojilnico. To bi bil zdaten pripomoček k narodnemu življenju.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Danes je prva seja drž. zabora v novi dobi. Stalne večine ne bode v njem, marveč le v eni ali drugi stvari, sedaj na strani liberalcev, sedaj na strani konzervativcev in, kakor je podoba, sodi to grofu Taaffe najbolj, toda vpraša se, sodi li tako tudi ljudstvu. — V soboto vsprejme Nj. veličanstvo gg. poslanice v cesarskem dvorci in jih nagovori v tako zvanem prestolnem nagovoru in tega sestavi vlada ter je torej v njem le to, kar želi ona, da se naj doseže v drž. zboru. — Pri mestnih volitvah na Dunaji je v tretjem volilnem razredu zmaga skoraj povsod kršč. stranka in če še zmaga v drugem razredu, potem ima večino v mestnem zastopu, na to pa ni veliko upanja, ker dela za liberalce — denar in sila. — Dež. doklade je na Štajarskem 32%, to se pravi: kdor plača 10 fl. dež. davka, plača še 3 fl. 20 kr. v dež. kasu. K temu še pride potem okrajna in občinska doklada in si torej človek lehko izračuni, odkod da pride toliko davka. — Korošci izgubijo v tem mesecu nemški list najgrške sorte, ki je izhajal v Beljaku ter je največ kriv, da se dela ondi slov. ljudstvu toliko krvica. Kaj da je krivo „rane smrti“ te gnusobne, nam ni znano, vendar pa sodimo, da je tudi Nemcem že bilo preveč blata, s katerim se je pisalo v njem. — V Ljubljani so izvolili v torek g. J. Kušarja s 394 glasimi za drž. poslanca; nasprotnika ni bilo. — V Kočevji so si osnovali „nemško društvo“, toda v odboru naleti človek skoraj na več slovenskih, kakor nemških imen. Vse tako, kakor se godi pri nas, v naših mestih. — V Gorici se pripravljajo na volitve, v mestni zastop in si tokrat obetajo tamošnji Slovenci zmago, vsaj v tretjem volilnem razredu. Mi jim jo želimo, toda treba jim bode biti složnim, bolj složnim, kakor so bili pri drž. volitvah. — V Trstu imajo te dni obrtniško razstavo, toda kakor se kaže, nima posebno imenitnih reči na ogledu. — Novi ces. namestnik v Dalmaciji, fzm. David je bolj na strani Italijanov, kakor pa Hrvatov; to pa se lehko razjasni, kajti on je po svojem rodu jud. — Hrv. ban, grof Khuen-Héderváry je tako vesel svojega odlikovanja, ne znamo pa, če ga je tudi hrvaško ljudstvo. — Pravi se, da razpusti tudi ogerska vlada drž. zbor v Budimpešti prej, kakor mu izteče postavna doba. Gg. poslanci menimo, da niso prav pri volji vzprejeti novih postav, katere želi vlada upeljati.

Vunanje države. H koncu tega meseca bode pri sv. očetu v Rimu veliko konsistorije ali zborovanje kardinalov. V tem se imenuje neki tudi knezonadškof na Dunaji, dr. Gruscha za kardinala Rimske cerkve. — Nova vlada v Italiji je v resnici varčna ter izostanejo v sled

tega velike vojaške vaje, ker ona ne dovoli denarja za nje, potrebe pa tudi ni tolike za-nje. — V Parizu, glavnem mestu francoske republike, je bilo te dni zborovanje rudninskih delavcev iz vse Evrope. Govorilo se je v tem veliko, toda malo sklenilo, sicer pa jim tudi ni mogoče priti v kratkem času na bolje. — Angleška vlada ima sedaj sitnobo z ljudmi doli v Indiji, rod za rodom se vzdiguje zoper angleške vojake in težko ji bode vkrotiti ta ljudstva. — Iz trgovinske pogodbe, ki se dela med Nemčijo in našo državo, še ni resnice, vendar pa zatrjuje nemška vlada, da ni prave zaprake zoper njo. No tedaj pa bode že prej ali slej gotova. — Ruska vlada dela na to, da se vrše letos večje vojaške vaje na mejah Avstrije in Nemčije, še večje, kakor v drugih letih in svet se vpraša, čemu da se kje to izgodi. Dobro znamenje ni, ali je Rusija že v resnici sita mirú? — Morilcev bolgarskega ministra Belčeva še niso dobili in je malo upanja, da jih dobé kedaj. — Srbska državica je dobila novo tiskarsko postavo in se vsled nje ne sme več pisati zoper razkralja Milana. Menimo, da je tudi najbolje tako. — Turški sultan mora vgrizniti v kiselo jabelko ter déti v kazen tiste turke, ki so v Skoplji vdrlji v katol. cerkev. Kazen terja naš poslanik v Carjem gradu. — Iz Afrike se je vrnil Garibaldi v Rim ter pravi, da je izvržen denar, ki ga izdaje Italija za deželo Masava; iz te neki ne bode nikoli kakih koristi za Italijo. — Iz južne Amerike se izseljuje v zadnjem času veliko laških rodbin ter si išče doma sedaj tam, od koder so se bile kedaj podale v Ameriko t. j. v svoji domovini. Le-te torej niso našle sreče v novem svetu. — Kakor v stari Evropi, tako se čuti tudi v Ameriki potreba za denar enak v vseh državah, toda težko je tudi tam priti do tega. Komisija, sklicana iz tega namena v Washington, je razšla te dni, ne da je kaj v tem ozéru dosegla. Več glav se spravi pač težko pod enim klobukom.

Za poduk in kratek čas.

Vesela aleluja.

(Pripovest iz Savinjske doline.)

(Dalje.)

In šli so v župno cerkev, kjer je bil na-rejen Božji grob in izpostavljen presveto Rešnje telo, obdano z mnogobrojnimi lučicami in cvetlicami. Tamkaj je pokleknila bleda žena s svojima otrokoma in molili so, o molili so tako goreče! Otroka bila sta vsa zamaknjena v čarobno rasvetljavo, in le njune male ustnice so se mezile, in večkrat se je slišal napol glasni izrek „atej.“ Mati, ki je poleg otrok klečala, zrla je v presveto Rešnje telo; in svitle solze

kapale so nji ena za drugo iz modrih oči čez bledo lice, njena prsa dvigala so se krčevito, grozna bolest morala je biti v njenem srci. Pobožno ljudstvo, ki je krog te, v gorečo molitev zatopljene kopice klečala, je občudovalo po-božnost nedolžnih otrok, in videole solze uboge trpeče blede matere. Saj pa je tudi vse po-znalo pridno in pa pošteno Pušno Jero, ali nje mož je bil poklican že pred letom dni k vojakom, ker je bila vojska, in se od tega časa ni več vrnil nazaj. Nihče ni vedel, je li še živ ali je že mrtev, a vsem se je zdelo zadnje gotovejše, kajti vsi, kateri so tudi ob istem času bili po-klicani k vojakom, bili so se vrnili, le Pušnega Gašperja ni bilo več nazaj. Ker je bil on kot dninar jako priden in delaven mož, edina pod-pora in v preužitje svoji rodbini, ter ni imel razven kočice in malega vrta okrog nič po-sestva; bilo je vsem prav lehko razumljivo, zakaj da je uboga zapuščena žena vedno ob-jokana. Vsem se je smilila uboga rodovina v srce. In ko so jo videli pred živim Bogom kle-čati in tako goreče moliti, vedeli so pač, zakaj da njej kapljejo solze po bledih licih. Saj ni imela uboga žena jutri na Veliko noč dati kaj svojima gladnjima otrokom, nič druzega, kakor nekoliko podzemljic, katere nji je neka usmiljena soseda darovala.

Krog klečeče žene so si nekaj tiho na uho pošepetale, ter ustale in so odšle iz božjega hrama. Počasi odšla je tudi večina druga pobožnega ljudstva, kajti bližal se je že večer in veselo ustajenje Gospodovo; le-to se je tu-kaj veliko soboto večer obhajalo.

Zdaj je ustala tudi Jera, in vzdramila še vedno v molitev zatopljena nedolžna otroka svoja, ter se zelo potolažena podala proti domu. Bila je mirna in potolažena, neki znotranji čut ji je oznanjeval, da je Bog uslišal neno in njenih otrok gorečo molitev, da bode tudi za nje prišel enkrat dan ustajenja nove sreče, novega življenja.

„Jaz sem pa tako lačen, mama“, rekел je napolglasno Janezek, ko so se doma že raspravili in prižgali trsko v hladni, nezakurjeni sobi.

„Tudi jaz bi prosila kosček kruhka, mama“, prosila je Barbika milo.

„Le potrpita, ljuba moja, tolažila je bleda žena, ko so nji te besede, kakor nož prešinile sreč; le potolažita se, draga otroka; ljubi Bog bode nam že kruhka poslal“. Otroka se stisneta v kot pri peči, in žena je krpala neko obleko, katere ni bila še podnevi dogotovila.

(Konec prih.)

Smešnica 15. „Ne hodi“, svari hlapec to-variša, „ne hodi tako blizo konja, sicer te brene.“ „No“, reče le-ta, „kaj pa bode tedaj!“ „Če druga nič“, odvrne hlapec, „nogo si vломi na tvoji trdi buči“.

Razne stvari.

(Mil. knezoškof.) Naš mil. knezoškof dr. Mihael Napotnik odpeljali so se včeraj poludne na Dunaj ter bodo v pričo pri prvi seji drž. zborna. Kakor slišimo, odpeljejo pa se potem prihodnjo sredo k sv. Očetu v Rim. Tudi mil. knezonadškof v Solnemogradu, dr. Janez Haller in mil. knezoškof v Gradci, dr. Janez Zwerger gredó isti dan v Rim.

(Slovesna izdava.) Včerajšnja „Südst. Post“, ki se tiska v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, izšla je v praznični obliku ter je prinesla lepo izdelano podobo g. Miha Vošnjaka, drž. in dež. poslanca v Celji. Ta izvrstni list zastopa sedaj že 10. leto v nemškem jeziku pravice slov. ljudstva in mu je g. Miha Vošnjak od začetka, če smemo tako reči, nekam to, kar je duša v človeškem telesu.

(Ces. namestnik.) V Mariboru je bil včeraj Vido baron Kübeck, ces. namestnik v Gradci ter si je ogledal tukajšnje uradnije c. kr. okr. glavarstva. Najbrž pa mu je hodilo tudi za priprave k vojaškim vajam, katere se vrše koncem avgusta od Maribora dol do Celja.

(Imenovanje.) V Rogatci je postal c. kr. okr. sodnik g. Ad. Meixner, doslej pristav pri isti c. kr. okr. sodniji, za čas pa vodja pri c. kr. okr. sodniji pri sv. Lenartu v slov. gor. Mi ne sodimo na to, da ga bode slov. ljudstvo v Rogaškem okraji posebno veselo.

(Slovenski velikošolci) na Dunaji priredé slovenskim gospodom drž. poslancem na čast, slavnostni večer v sredo, dne 15. t. m. točno ob 8. uri zvečer, v prostorih hôtela „Zur goldenen Birne“ VII. Mariahilferstrasse št. 30. K temu večeru vabi vse na Dunaji bivajoče Slovence najuljudnejne Odsek.

(„Pomladni glasi“.) Tako je ime drobni pa lični knjižici, katero je izdala „katoliška tiskarna“ v Ljubljani. Cena ji je 30 kr., kdor pa jih vzame 10, dobi 11. po vrhu. Prodaja jo tamоšnja „katol. bukvarna“ in mi jo priporočamo, za šolske knjižice zdi se nam prav primerna.

(„Slov. matica“.) V sredo dne 15. aprila ima odbor „Slov. matice“ v Ljubljano svojo 87. sejo. V razpravo pride med drugim razgovor o „Besedi“, novem literarnem časopisu.

(Na Vranskem) so si na velikonočni ponedeljek osnovali podružnico sv. Cirila in Metoda in kakor se nam poroča, dobijo še tudi k malu slov. posojilnico.

(Vitez Jurij.) Schönerer ni imel tokrat sreče v Mariboru ter mu je c. kr. gosposka razpodila nemške (!) p. slušalce, predno je možic prišel do besede v dvorani pri Götzu. Bolje pa se mu je neki nagodilo v Marenbergu; tepcev ne manjka nikjer, torej tudi ne v tem nemškem (?) trgu.

(Bela žena.) Preč. g. Jurij Tutek, častni korar lav. škofije in dekan pri sv. Lenartu v slov. gor., je umrl v ponedeljek, dne 6. aprila v jutru v 77. letu svoje dobe ter so ga popokali v sredo dne 8. aprila z veliko vdeležbo č. duhovščine in ljudstva. Živiljenje ranjc. gospoda smo popisali že lani v „Cerkv. prilogi“. Naj počiva v miru!

(Dobrница) imenuje se neki grad blizu Dobrne. Posestvo je pred tridesetimi leti nekdo kupil za 8000 gld. Isto je lastnike že večkrat menjavalo. Zadnji posestnik je nekega jutra izginil „kakor kafra“ in zapustil samo dolgove. Da se zadeva poravna, prišlo je posestvo na dražbo; cenjeno je bilo 66.234 gld., a nedavno ga je za 36.000 gld. kupil gospod Miethke z Dunaja.

(Čudna konjska barantija.) Kakor nam iz Wörishofna na Bavarskem poročajo, kupil je tam nemški kmetič od svojega premetenega soseda čilega konja za jedno pšenično zrno. Toda podajalec ni takoj izročil konja kupecu, ampak si je izgovoril, da mu mora kupec trideset dni nositi pšenična zrna tako, da bo vsaki den prinesel mu še enkrat toliko, kakor poprejšnji den. Kmetič bil je s to kupčijo jako zadovoljen, ali kaj, da ga je le prehitro zvilo! Konj bi mu bil prišel na 2900 mark ali nad 1500 gld. a. v.

(Wörishofen.) Pri veleč. g. župniku Kneipu na Bavarskem nahaja se zdaj 65 č. duhovnikov in 500 do 600 svetnjakov. Vsi so prišli od vseh vetrov tje ljubega zdravja iskat.

(Mesarija.) Lani se je v Gradci zaklalo 1161 konj, 15.177 valov, 625 bikov, 5340 krav, 1449 jalovic, 4347 telet, 272 svinj in 881 drobnice. Konj se je 133 lani več zaklalo, kakor 1888, tako tudi 99 krav, volov pa 36 manj.

(Rop inumor.) V četrtek, dne 2. aprila je nek mesarski hlapec, Schönwetter napadel pri Šentilji v slov. goricah z nožem svojega tovariša, J. Barbariča, živinskega kupca iz Hrvaške, ter ga je potem oropal 129 fl. V Gradci pa so morilca ujeli že drugi dan in Barbarič, ki je še tistokrat živel v bolenišnici v Mariboru, ga je spoznal h krati za svojega morilca. Se ve, da je bilo veliko hrupa v Mariboru, ko se je zločinstvo izvedelo in malo, pa bi morilca bilo ljudstvo ubilo, ko so ga peljali skozi mesto.

(Duhovniške spremembe.) Vč. g. dr. Anton Suhač, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri sv. Ani na Krembergu, prevzame posle Št. Lenarske dekanije in č. g. Ferd. Šoštarič, kaplan pri sv. Lenartu v slov. gor., je postal provizor tamоšnje župnije.

Loterijne številke:

Trst 4. aprila 1891	61, 15, 57, 10, 36
Linc "	59, 83, 18, 88, 49

Zahvala.

Ginjenim srcem izrekam vsem, ki so od blizo in daleč tako mnogobrojno in častno spremili k večnemu počitku prečastitega gospoda

Jurija Tuteka,

častnega korarja, kn. šk. konzistorijalnega svečevalca, dekana in župnika pri sv. Lenartu v slov. goricah: prečastiti duhovščini, c. kr. uradnikom, občini sv. Lenarta in požarni brambi pri sv. Lenartu, katere ste tako lepe vence darovale, učiteljstvu, pevcem, ki so tako genljivo nagrobnico zapeli, kakor vsem sorodnikom in prijateljem najtoplejo zahvalo.

Sv. Lenart v slov. gor., dne 9. apr. 1891.

Ferdinand Šoštarič,
provisor.

Zahvala.

Za obilno udeležbo pri pogrebu gospoda

Ferdinanda Kreft,

posestnika pri Sv. Juriju ob Ščavnici prisrčno zahvalo izreka č. duhovščini, gg. pevem, vsem znancem in prijateljem

Ludvik Kreft,
c. kr. poštni oficijal.

Za vinogradnike!

Priporočam svoje dobro izdelane

Vakuum-Peronospora-brizgalnice

bakrene, znotraj pokositrene z zaklopko. Komad 14 fl.
Ako kdo vzame 6 komadov, dobri 7% popusta.

 Vunanja naročila proti povzetju ali gotovini.

S spoštovanjem

3

Albert Fiebiger,
kotlar, Maribor, koroške ulice.

Zateške hmeljeve sadike

najboljše kakovosti, prodaja po nizki ceni hmeljeva prodajalnica

Edmund-a Stern v Zateci. 5-5

Velika žganjarija R. Wieser-ja v Hočah (Kötsch)

prideluje in razpošilja najboljšo in najcenejšo žganico.

4

V najem se daje hiša, nekaj gospodarskega poslopa, lepo dvojnišče, 1450 m² veliki vrt za zelenjavno in mnogo sadunosnega drevja — malo uro od Maribora — od 1. aprila t. l. za 65 gold. na leto. Od meseca julija t. l. pa se zamore k temu posestvu še drugi del gospodarskega poslopa in 7 oralov zemljišča z lepimi travniki v najem dobiti. Posestvo usoja za vrtnarstvo in mlekarstvo. — Natančna pojasnila daje Ivan Weixl, nadučitelj pri Devici Mariji v Puščavi. Pošta Št. Lorenc na kor. žel.

2-2

Vse stroje za gospodarstvo in vinorejo!

Pluge, brane, valjarje za njive, sejalnice, kosilnice, senene preobračalnike, grablje, ki je konji vlečejo, senene stiskalnice, mlatilnice, geplje, lokomobile, trijerje, čistilnice, stroj za robkanje, slamoreznice, mline za trojano moko, reporeznice, drozgalnice za sadje, stiskalnice za sadje, drozgalnice za grozdje, stiskalnice za vino, drozgalnice za olive, Peronospora-stroje, stroje za lupljenje sadja, sušilnice za sadje in zelenjavno, sesalke za vino, razne reči za klet, sesaljke za vodnjake, okrogla žaga, decimalne vase, vase za živino, separatorje za mleko, vinte za sode, vrtalo, stiskalnice za sladko pičo, pralne stroje, stroje za čiščenje lana itd.

Vse najboljše izdelano in po najnižjih cenah. ! Poroštivo, ugodni pogoji za plačevanje, čas za izkušnjo !

Zaloga strojev za gospodarstvo in vinorejo

Ig. Heller, Dunaj
II. Praterstrasse Nr. 78.

 Bogato ilustrovani ceniki s 144 strani v nemškem, laškem in slov. jeziku na zahtevanje brezplačno in franko.

3-20

Pošteni zastopi se povsod ustanavlajo.



Največji uspeh! Poskusite in sodite!

Vničavajoči

TORD-TRIPE

Vkonča podgane, miši in krte, ne da bi bila nevarnost za domače živali.

Zavitek a 50 kr. in 1 gld.

A. Cousseau, Traverse Gazzino 5, Marseille.
V Mariboru: Glavna zaloga pri Edvardu Rauscher, droguistu.

5-13

Oznanilo.

Trpežnejše in cenejše, kakor iz kamena stopnice, oboji za duri in okna, (Thür und Fensterstöcke), pokrovi za dimnike, predstavki za studence, cevi za moste in vodovode, kopanje za svinje, žlebovi za pod v konjskih in kravskih hlevih, vsake vrste tlak za kuhinje, priklete, podstenja; vse to iz znano najboljšega „Judendorfskega portlandcement“ ima v zalogi ali po naročilu in načrtih izdeluje

Jožef Mursa,

veleposestnik v Krapju pri Ljutomeru.

Podpisani ima tudi 20 sežnjev izdelanega kamna za „sokel“ iz Viničkih kamnolomov na prodaj. Za vsako reč se da mnogoletno poroštvo. Ceniki na zahtevanje zastonj.

33

Služba občinskega sluga

se odda pri tržkem županstvu v Velenji, z letno plačo 250 gld. prosto stanovanje in potrebno službeno obleko in drugih dohodkov.

Prošnje se imajo uložiti pri tržkem županstvu v Velenji do 15. aprila 1890.

Prosileci morajo biti več slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Dosluženi vojaki ali umirovljeni žendarmi imajo pri tej službi prednost.

2-2

Orglavec,

novinec polnoleten, samičen, si želi službe; peča se z delom krojaškim za oboji spol. Več pové upravnštvo „Slov. Gosp.“

1-3

Dva glasovira

v dobrem stanu sta na prodaj. Kje? Pové upravnštvo „Slov. Gosp.“

1-3

Prodajalnica,

katera obstoji od leta 1876 na velikem trgu v Mariboru se proda. Več pové upravnštvo „Slov. Gosp.“

1-3

„Oves Willkommen“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji: raste na visoko od 5–6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot semce za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več kakor 50 kil za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošljatvi zneska ali poštnemu povzetju franko na vsako poštno postajo

Benedikt Herti, 6-8
veliki posestnik na grajsčini Golič pri Konjicah.

C. kr. priv. vzajemna zavarovalnica proti ognju v Gradci.

Štv. 4472.

Oznanilo.

Po § 92 pravil in po sklepu upravnega soveta od dne 23. marca meseca 1891 obhaja se redno društveno zborovanje letno

**v ponedeljek 4. dne maja meseca 1890
ob 10. uri predpoldne v deželski hiši v Gradci.**

To se daje po § 94 pravil na znanje, zraven osebno povabljenih odposlancev, ki vse društvo zastopajo, še tudi p. n. gg. društvenikom z opomenjo, da je zborovanje za-nje po § 99 pravil javno in le vsled sklepa zborovega posvetuje se o posameznih točkah tajno.

Vspored za ta občni zbor je tale: I. Poročilo o smrti predsednika zavoda Njih ekselencije gosp. Franca grofa Meran. II. Računsko poročilo z računskim sklepom za 62. upravno leto 1890 z nasvetom zastran dobička. III. Poročilo računskih pregledovalcev glede računov leta 1890. IV. Proračun za leto 1891. V. Volitev predsednika, oziroma upravnega svetnika. VI. Volitev treh računskih pregledovalcev in namestnega pregledovalca.

V Gradci, dne 4. aprila meseca 1891.

Ravnateljstvo c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice Graške proti ognju.

(Ponatis se ne plačuje.)